

forslaget, saaledes som det er vedtaget i Folkethinget, disse, som have søiet sig efter en lovlig Autoritets Opfordring til en mindelig Afgjørelse af Sagen, komme i en uheldig Stilling derved, at de ere gaaede over til det Parti, som det har vist sig har Retten paa sin Side, idet de derved vilde miste Afgang til at faae Deel i denne Understøttelse. Ligesaalidt som jeg nu kunde ønske, at Understøttelsen skulde falde reent bort, idet jeg troer, at den efter Landets hele Forhold og Beboernes Formuesomstændigheder bør tilstaaes, ligesaalidt kunde jeg ønske, at man skulde bibeholde den tidligere her vedtagne Form, som Landstinget har tilfidesat, idet det har givet Forslaget den Form, som jeg ganske maa billige, nemlig at Understøttelsen skal komme alle dem, der trænge til den, til Gode.

S. Sage: Jeg har ikke ret fortaget den Dissens, der er mellem Landstinget og Folkethinget i Anledning af Posten om de 15,000 Rd. til juridiske Embedsmænd. Her blev vedtaget den Beslutning, at den faste Gage ansees som foreløbig, indtil den ved Lov er endelig bestemt. Jeg var med at stille dette Forslag, og jeg troer, at alle de, som toge Deel i at stille det, betragtede det som afgjort, at der ved Lov skulde forstaaes en endelig Lov, en endelig Pensionslov, og ikke Finantsloven. Der har derfor i mine Tanker ikke været nogen egentlig Grund for Landstinget til at sende Forslaget tilbage ved at forandre „Lov“ til „Pensionslov“. Imidlertid forstod jeg ikke ret den ærede Dødsfører, naar han meente, at der var en reel Forskjel mellem den her tidligere tagne Beslutning og Landstingets; jeg for mit Vedkommende havde Intet imod at stemme for Landstingets Forslag, forsaavidt Lovens Vedtagelse derved kunde fremmes, men jeg vil dog heller ikke, som Sagen nu foreligger, stemme mod det tidligere her vedtagne Forslag. Derimod synes mig, at det principale Forslag af Udvalget ikke er heldigt, da der findes Ordet „indtil“ foran de 15,000 Rd. Det er nemlig fra alle Sider erkjendt, at den opstillede Post er en calculatorisk Post, og det er derfor rigtigt, at der staaer 15,000 Rd., men naar der sættes: „indtil“, saa kunde det see ud, som, at Justitsministeren, selv

om der var saamange Embeder ledige, at de ikke kunne lønnes paa en passende Maade i Finantsaarets Løb med de 15,000 Rd., ikke turde gaae højere end denne Sum; det er den væsentlige Grund, hvorfor jeg ikke kan stemme for dette Forslag. Det synes mig, at Gangen maa være den, med Hensyn til disse Lønninger, at først er der givet en rund Sum til Justitsministeren, for at anvende i Finantsaarets Løb, og denne Sum anvender han efter sit eget Skjøn. Derefter kommer Finantsloven frem næste Aar, og da vil man i Underbilagene finde Meddelelse om, hvorledes denne Sum for det forløbne Aar er anvendt, og hvorledes det stiller sig for det næste Aar. Jeg antager, da det dog kun er en foreløbig Ordning, at Rigsdagen da ikke vil tiltage sig nogen Myndighed ligeoverfor Sagen, skjøndt det jo staaer i dens Magt; men der kan ikke være nogen Fare for, at Rigsdagen vil benytte denne sin Myndighed uden i overordentlige Tilfælde. Det hele staaer saaledes, som det er foreslaaet af Ministeriet og godkjendt ved Bemyndigelse til Udbetaling af Rigsdagen, som foreløbigt, indtil en Pensionslov indkommer. Jeg vil bede den ærede Dødsfører eller den ærede Formand i Finantsudvalget at udtale, om de ikke ogsaa have opfattet Sagen paa samme Maade, og er dette Tilfældet, er der vel Grund til at haabe, at denne lille Conflict vil blive fjernet.

S. Scherning: Med Hensyn til Sagen angaaende Understøttelsen til Rom og Sønderland for Udfikning, maa man lægge Mærke til, at det ligger aldeles uden for Loven om Udfikningen af 1781 at vente, at Staten skulde give Understøttelse dertil. Det ligger aldeles ikke i Loven. Men man maa ogsaa antage, at Indenrigsministeriet har betragtet denne Sag som ikke ganske klar, nemlig hvorvidt Udfikningsloven kunde finde sin Anvendelse paa Rom og Sønderland, saaledes som Forholdene vare der, hvor Landet havde været deelt mellem Indbyggerne i en lang Række af Aar, hvor de uhindrede havde mageskiftet, magelagt, solgt og udstykket omtrent saa Meget som de vilde, indtil man, for ikke mange Aar siden, lagde dem Hindringer iveien derved, at man ikke mere vilde thingløse deres i saa Henseende oprettede